

således, at det kun er ejendomme med 250 dyreenheder som maksimum, som må lave den slags aftaler, ellers skal man eje jorden. Jeg er ikke helt klar over, om det gælder hver ejendom, eller det er samlet, men det får jeg nok at vide under udvalgsarbejdet. Men der er i hvert fald en alvorlig knast, som vi må tale om.

Så er der den efter min mening forældede regel om fortrinsstilling. Den bliver nu strammet op, således at det ikke bare er i 1 km's radius, man kan kræve tillægsjord, men at det nu bliver 2 km, altså en firedobling.

Ideen kunne godt være god nok, hvis det var for år tilbage. Men vi er jo ikke i 1950. Og sådan noget som udvidelse af det område, vi taler om her, vil give splid og spektakel ude rundt omkring. Vi, der bor ude på landet, ved allerede nu, hvor nemt der kan opstå nabostridigheder bare inden for de grænser, der er nu.

Fremskridtspartiet ser meget skeptisk på den ny landbrugslov. Vi mener i det hele taget, vi skulle gå den anden vej og gøre det mere frit, for vi står jo i dag mere end nogensinde og skal se på forholdene i andre lande og se på det internationalt.

Og én ting – det håber jeg vi ved alle sammen – er, at dansk landbrug sammen med alle følgevirksomhederne – der kan nævnes en række, det er mange – jo tilsammen står for den største nettoeksportindtjening her i Danmark. Det er noget, man somme tider glemmer. Man nævner kun landbruget, men man skal også tænke på alle følgevirksomhederne.

Derfor kan Fremskridtspartiet ikke være med til at støtte indgreb over for landbruget, der forhindrer en yderligere eksport. Og i særdeleshed som det ser ud lige i øjeblikket, hvor vi har et kæmpe underskud på betalingsbalancen, skulle vi gå i den anden retning.

Fremskridtspartiet vil selvfølgelig under forhandlingerne gerne være med til, om vi kunne nå til enighed om landbrugsloven. Men som den er fremlagt her, må jeg nok sige, at det bliver meget vanskeligt.

Vi vil gå positivt ind i arbejdet, men som den er fremlagt, vil jeg ikke heroppefra love, at vi kan stemme for den. Jeg kan direkte love, at det kan vi ikke.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu har hr. Thorkild B. Fransgaard jo så nævnt heroppefra, at der faktisk ikke er noget i landbrugsloven, som egentlig kan bruges.

Jeg mangler så at få at vide af hr. Thorkild B. Fransgaard: Hvor står Fremskridtspartiet? Hvad vil I med antal dyreenheder? Hvad vil I med hektargrænse? Og hvad vil I egentlig have ind i landbrugsloven?

Det kunne jo være sjovt, at det måske lige kom frem her. Eller det ligger måske også sådan med jer, at vi her heller ikke skal have nogen landbrugslov?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Man må ikke bruge direkte tiltale.

Hr. Fransgaard.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Med hensyn til, hvor Fremskridtspartiet står med hensyn til, hvor mange hektar, altså hvor stort arealet må være, og med hensyn til antal dyreenheder mener vi, at det, vi allerede i dag har, er et minimum.

Men vi må tænke på, at det, vi lovgiver om her, jo er noget, der vil række ud i fremtiden, måske 5 eller 10 år. Og dér er jeg overbevist om, at ligegyldigt, hvad vi vedtager her i dag med antallet, så vil det være for lille, ellers kan vi ikke klare os internationalt.

Ole M. Nielsen (KRF):

Landbruget har i århundreder været hovederhvervet i Danmark; det er i dag kun et af hovederhvervene.

Alligevel har landbruget en enorm betydning for Danmark, ikke kun som en økonomisk faktor, men som kulturbærer, som naturforvalter, som basis for en god livsform; det har i det hele taget betydning for livet i landdistrikterne.

Landbrugsloven har til formål at sætte grænser for de frie markedskræfters udfoldelse. Det er desværre nødvendigt på landbrugsområdet som på alle andre, samtidig med at markedsøkonomi er en af forudsætningerne for et konkurrencedygtigt landbrug. Og et konkurrencedygtigt landbrug, det skal vi have – nogle vil desværre sige: desværre have.

Kristeligt Folkeparti ønsker, at landbruget skal være en mulighed for alle, der har uddannelse, økonomi og lyst, her tænkes specielt på de unge. Vi må søge mod en udvikling, hvor flere mindre og mellemstore brug og unge og uformuende landmænd har mulighed for at udvikle sig, kort sagt alsidighed.

I Kristeligt Folkeparti synes vi meget godt om stokroser, men da det danske samfund i sin hel-